22/11/2023

Μήνυμα του Μητροπολίτη Μεσογαίας για τη Σαρακοστή των Χριστουγέννων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσογαίας και Λαυρεωτικής

Για την αρετή της ταπείνωσης κάνει λόγο, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος στο μήνυμα του για τη Σαρακοστή των Χριστουγέννων.

«Ὅταν ἡ ψυχή μας ταπεινώνεται, ὅταν μπορεῖ νὰ δακρύσει γιὰ τὴν ἀνεπάρκειά της καὶ νὰ τὴν ἀποδεχθεῖ ἐν εἰρήνῃ, τότε πιὸ εὔκολα μπορεῖ νὰ στραφεῖ καὶ νὰ ζητήσει τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ὅταν δὲ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ἔρχεται, τότε ἡ ἐμπειρία τῆς ἐσωτερικῆς μεταμορφώσεως ἀρχίζει νὰ γίνεται ἡ νέα, ἡ «καινή», πραγματικότητα. Ποιά εἶναι αὐτὴ ἡ πραγματικότητα; Εἶναι ὁ Θεὸς καὶ οἱ ἀνακλάσεις Του· εἶναι ὅ,τι Αὐτὸν θυμίζει καὶ ὅ,τι ἀπὸ Αὐτὸν προέρχεται. Αὐτὸς εἶναι ὁ Ὤν· Αὐτὸς εἶναι ἡ ἀληθινὴ πραγματικότητα. Δὲν εἶναι ἡ πραγματικότητα τὰ πάθη μας, οὔτε οἱ ἀδυναμίες μας. Αὐτὰ ἀποτελοῦν τὴ νοσηρὴ πραγματικότητα ἐνόσῳ μένουμε κολλημένοι σ’ αὐτά. Ὅλος μας ὅμως ὁ σκοπός, ὅλος μας ὁ στόχος, ὅλος ὁ ἀγώνας εἶναι νὰ ἐντοπίσουμε τὰ πάθη μας καὶ ταπεινούμενοι ἐνώπιον τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ νὰ ζητήσουμε τὴ δική Του ἐνέργεια μέσα μας, ὥστε πλέον νὰ μὴν ἐνεργοῦνται

αὐτά, ἀλλὰ νὰ ἐνεργεῖται ἡ χάρις Του», αναφέρει χαρακτηριστικά.

Αναλυτικά το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικολάου για τη Σαρακοστή των Χριστουγέννων:

Ἡ ἐποχή μας εἶναι πολὺ γνωσιολογική· θὰ ἔλεγα γνωσιο-κρατικὴ καὶ ὀρθολογιστική, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὑπερτονίζει τὴ διανοητικὴ λειτουργία τοῦ ἀνθρώπου. Ἂν ὅμως κανεὶς εἶναι εἰλικρινὴς μὲ τὸν ἑαυτό του, τότε βλέπει τὴν ἀνεπάρκεια αὐτοῦ τοῦ ὀρθολογιστικοῦ μονολιθισμοῦ μέσα του. Βλέπει ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ καταφέρει τίποτα. Τὸ μυαλὸ εἶναι πολὺ στενὸ γιὰ νὰ χωρέσει τὰ μεγάλα. Ἂν μποροῦσα νὰ χρησιμοποιήσω ἕνα παράδειγμα, θὰ ἔλεγα ὅτι παίζει τὸν ρόλο τοῦ ἐκτυπωτῆ.

Ἡ εἴσοδος καὶ ἡ ἀνάλυση τῶν πνευματικῶν μηνυμάτων γίνεται μέσα στὴν καρδιά. Ὁ χῶρος τῆς καρδιᾶς εἶναι πολὺ εὐρύτερος καὶ ἔχει πολὺ περισσότερη δυνατότητα ἀπὸ τὴ σκέψη. Ἡ σκέψη ὑπάρχει κυρίως γιὰ νὰ ἐκφράζει καὶ γιὰ νὰ συνυπουργεῖ στὸ ἔργο τῆς καρδιᾶς. Φανταστεῖτε σὲ μιὰ κοινωνία, στὴν ὁποία ἀκόμα καὶ τὰ συναισθήματά μας διανοητικο-ποιοῦνται, νὰ μπορεῖ κάποιος νὰ σκέφτεται μὲ τὴν καρδιά. Νὰ συλλαμ-βάνει τὰ μηνύματα κατ’ εὐθεῖαν στὴν καρδιά του. Τὸ ἐντυπωσιακὸ δὲ εἶναι ὅτι αὐτὸ δὲν ἀναφέρεται μόνο στὰ πνευματικά. Θὰ ἔλεγα ὅτι ἰσχύει ἀκόμη καὶ γιὰ τὰ ἐπιστημονικά. Ἡ καλὴ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα δὲν βασίζεται τόσο στὴν ὀξύνοια ὅσο στὴ διαίσθηση.

Σίγουρα μὲ μιὰ στενὴ ὀρθολογιστικὴ ἀντίληψη αὐτὰ δὲν γίνονται κατανοητά, γι’ αὐτὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία λέει ὅτι τὰ μυστήρια ὑπερβαίνουν τὴν ἱκανότητα τῆς σκέψης. Μυστήριο εἶναι κάτι τὸ ὁποῖο ξεπερνᾶ τὰ ἀντιληπτικὰ ὅρια καὶ μέτρα τοῦ ἀνθρώ-που. Ὅταν ὅμως κανεὶς ταπεινώνεται μπροστὰ στὸ μυστήριο, τὸ πλησιά-ζει περισσότερο καὶ τὸ προσεγγίζει. Καὶ ἐνῶ τὸ γνωρίζει, αἰσθάνεται ὅτι διευρύνεται ὁ χῶρος τοῦ ἀγνώστου. Δὲν περιορίζεται τὸ ἄγνωστο· γι’ αὐτὸ καὶ δὲν μικραίνει τὸ μυστήριο. Ἡ λογικὴ τῆς Ἐκκλησίας τὸ ἀγαπᾶ τὸ μυστήριο· δὲν τὸ φοβᾶται. Εἶναι τὸ ἔξω ἀπό μᾶς, εἶναι τὸ πέραν ἀπό μᾶς. Εἶναι αὐτὸ ποὺ μᾶς ὑποψιάζει καί μᾶς ἑλκύει στὴν ἄλλου εἴδους ζωή.

Ἡ κατανόηση τοῦ μυστηρίου ὑπερβαίνει κάθε δυνατότητα διανοητικὴ. Προσπαθεῖς νὰ τὸ καταλάβεις καὶ δὲν μπορεῖς. Ταπεινώνεσαι καὶ σοῦ ἀποκαλύπτεται. Αὐτὴ δὲ ἡ ἀπο-κά-λυψη εἶναι τόσο δυνατή, ποὺ ἐπιβεβαιώνει ὅτι ἡ πίστη, ὡς ὁδὸς γνώσεως εἶναι πληρέστερη καὶ ἐπαρκέστερη ἀπὸ τὴ σκέψη.

Ὅταν ἡ ψυχή μας ταπεινώνεται, ὅταν μπορεῖ νὰ δακρύσει γιὰ τὴν ἀνεπάρκειά της καὶ νὰ τὴν ἀποδεχθεῖ ἐν εἰρήνῃ, τότε πιὸ εὔκολα μπορεῖ νὰ στραφεῖ καὶ νὰ ζητήσει τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ὅταν δὲ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ἔρχεται, τότε ἡ ἐμπειρία τῆς

ἐσωτερικῆς μεταμορφώσεως ἀρχίζει νὰ γίνεται ἡ νέα, ἡ «καινή», πραγματικότητα.

Ποιά εἶναι αὐτὴ ἡ πραγματικότητα; Εἶναι ὁ Θεὸς καὶ οἱ ἀνακλάσεις Του· εἶναι ὅ,τι Αὐτὸν θυμίζει καὶ ὅ,τι ἀπὸ Αὐτὸν προέρχεται. Αὐτὸς εἶναι ὁ Ὤν· Αὐτὸς εἶναι ἡ ἀληθινὴ πραγματικότητα. Δὲν εἶναι ἡ πραγματικότητα τὰ πάθη μας, οὔτε οἱ ἀδυναμίες μας. Αὐτὰ ἀποτελοῦν τὴ νοσηρὴ πραγματικότητα ἐνόσῳ μένουμε κολλημένοι σ’ αὐτά. Ὅλος μας ὅμως ὁ σκοπός, ὅλος μας ὁ στόχος, ὅλος ὁ ἀγώνας εἶναι νὰ ἐντοπίσουμε τὰ πάθη μας καὶ ταπεινούμενοι ἐνώπιον τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ νὰ ζητήσουμε τὴ δική Του ἐνέργεια μέσα μας, ὥστε πλέον νὰ μὴν ἐνεργοῦνται αὐτά, ἀλλὰ νὰ ἐνεργεῖται ἡ χάρις Του.